

Алгоритъмът на анализа може да продължи с процедурата по стандартизиране на признаците чрез изчисляване на матрица с нормирани отклонения; построяване на матрицата на разстояние между единиците (държавите); и изчисляване на интегрална оценка. При определяне на еталона за развитие при втори, трети и четвърти признак се взема максималната стойност на всеки от тях. Логиката е, че колкото повече пари връщат емигрантите в родината си, толкова по-добре е както за икономиката на страната (на макрониво), така и за семействата им (на микрониво). От всички държави, включени в изследването, Индия е страната, която получава най-голяма сума на банкови преводи от своите емигранти за 2005 г. - 23 725 млн. щ.д. В процентно отношение към БВП максималната стойност е за Таджикистан - 36.2% е относителният дял на емигрантските пари от БВП на страната. Люксембург заема първото място по преведени суми от един емигрант за 2005 г. - 28 375 щ.д. Следователно еталонът на развитие приема следните значения: $z_{02} = 5.70$ (Индия); $z_{03} = 3.32$ (Таджикистан); и $z_{04} = 7.09$ (Люксембург), където z_{0i} са нормираните отклонения.

Интегралната оценка, получена чрез комбинация от трите признака (x_2 , x_3 и x_4), варира в диапазона от 0.6060 до 0.9401, като по-малката ѝ величина означава по-малко разстояние до еталона за развитие, и обратно. Следователно държавите с оптимална комбинация признаци са Белгия, Люксембург, Ливан и т.н. Румъния е на десето място в тази

класация с интегрална оценка 0.7975, което я нарежда на едно от водещите места сред държавите, получаващи най-голяма полза от своите емигранти. За България интегралната оценка е 0.8581, или 35-а поред оценка в ранговото подреждане, близка до средната стойност за реда (средната аритметична е 0.8677, а медианата е 43-а поред със стойност 0.8770). Коефициентът на вариация по стандартно отклонение е 6.72%, което означава относително малко разсейване и близки стойности на интегралните оценки при отделните държави.

Интересни резултати се получават, когато признаците се групират според ползите, които носят емигрантските пари на макро- и микрониво. Общата сума на банковите преводи, тъй като това са пари, преведени в банковата система на всяка държава, се разглежда като факторен признак, който дава отражение на национално ниво. Относителният дял на банковите преводи от БВП на всяка държава също се разглежда като факторен признак, оказващ влияние на макроравнище. Първият факторен признак (броят на емигрантите) не може да се включи в анализа поради наличие на мултиколинearност в модела, но пък може успешно да участва при образуването на интегралната оценка на микроравнище заедно с преведените суми от един емигрант. При последния факторен признак ползите са предимно на ниво семейство или домакинство. Получените резултати от комбинирането на признаците на макро- и микроравнище са дадени в Приложение 2.